

ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๕๖๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๗ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง การชำระภาษีบำรุงท้องที่ของวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๓/๑๓๗๘๐ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

ด้วยจังหวัดนี้ได้หารือกรณีสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนี้ได้หารือการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของวัดสุวรรณาราม ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล ว่า ที่วัดประกอบด้วย ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ที่ก่อปนา ที่วัดร้าง และที่ศาสนสมบัติกลาย ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่และมีการยกเว้นการเสียภาษีหรือไม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อหารือโดยสรุป ดังนี้

๑. การชำระภาษีบำรุงท้องที่ของวัดต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ วัดซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี, ที่ก่อปนา ผู้อุทิศซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี และที่ศาสนสมบัติกลาย สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๒. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

๓. ที่ธรณีสงฆ์ซึ่งให้โรงพยาบาล (สังกัดกระทรวงสาธารณสุข) และให้วิทยาลัยการอาชีพ (สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ) เช่าเพื่อใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณสุข และการศึกษา หรือการกุศลสาธารณสุข วัดซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ แต่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับ ที่ดินนั้นตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

๔. การนำที่ธรณีสงฆ์ไปให้ชาวบ้านเช่าอยู่อาศัยและทำการเกษตรเป็นที่ดินซึ่งนำไปผลประโยชน์ วัดซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ โดยไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้น ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ แต่อย่างใด รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุษฎี ฤทธิ์วิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๗๗๗๙๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอหารือการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นข ๐๐๒๓.๓/๗๘๗๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ตามที่จังหวัดนครปฐมได้หารือการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของวัด กรณีสำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดนครปฐม ขอหารือการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของวัดสุวรรณาราม ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล ว่า ที่วัดประกอบด้วย ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ที่กัลปนา ที่วัดร้าง และที่ศาสนสมบัติกลาย ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ มีการยกเว้น การเสียภาษีหรือไม่ ความละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. เนื่องจากมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้บัญญัติให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ ๑ มกราคม ของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้น ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้บัญญัติให้วัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่วัด และที่ซึ่งขึ้นต่อวัด มีดังนี้ (๑) ที่วัด คือที่ซึ่งตั้งวัดตลอดจนเขตของวัดนั้น (๒) ที่ธรณีสงฆ์ คือที่ซึ่งเป็นสมบัติของวัด (๓) ที่กัลปนา คือที่ซึ่งมีผู้อุทิศแต่ผลประโยชน์ให้วัดหรือพระศาสนา ดังนั้น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ในกรณีที่ของวัด จึงต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้มีหน้าเสียภาษีอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี ดังนี้

๑.๑ กรณีที่วัด คือ ที่ซึ่งตั้งวัดตลอดจนเขตของวัดนั้น และกรณีที่ธรณีสงฆ์ คือ ที่ซึ่งเป็นสมบัติของวัด เห็นว่า วัดซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน จึงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้น

๑.๒ กรณีที่กัลปนา คือ ที่ซึ่งมีผู้อุทิศแต่ผลประโยชน์ให้วัดหรือพระศาสนา เห็นว่า ที่ดินที่เป็นที่กัลปนาดังกล่าวผู้อุทิศไม่ได้อุทิศที่ดิน อุทิศแต่ผลประโยชน์ให้วัดหรือพระศาสนาเท่านั้น ผู้อุทิศซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน จึงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้น.

๑.๓ กรณีที่วัดร้าง คือ ที่วัดไม่มีพระภิกษุอยู่อาศัย และกรณีที่ศาสนสมบัติกลาย คือ ที่ซึ่งมีผู้อุทิศให้เป็นของพระศาสนา มีใช่องค์ดิเวดหนึ่ง เห็นว่า มาตรา ๓๒ ทวิ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ บัญญัติว่า วัดใดเป็นวัดร้างที่ไม่มีพระภิกษุอยู่อาศัย ในระหว่างที่ยังไม่มีการยุบเลิกวัด ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีหน้าที่ปกครองดูแลรักษาวัดนั้น รวมทั้งที่วัด ที่ธรณีสงฆ์และทรัพย์สินของวัดนั้นด้วย และการดูแลรักษาและจัดการศาสนสมบัติกลาย ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ เพื่อการนี้ให้ถือว่าสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นเจ้าของศาสนสมบัติกลายนั้นด้วย ดังนั้น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน จึงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้น

๒. กรณีที่วัดซึ่งเป็นที่รณรงค์ของวัดสุวรรณาราม ตามข้อหารือสามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

๒.๑ ที่แปลงที่ ๑ ซึ่งปัจจุบันให้โรงพยาบาล พุทธมณฑลเช่า (สังกัดกระทรวงสาธารณสุข) และแปลงที่ ๓ ซึ่งให้ไทยลัยการอาชีพพุทธมณฑลเช่า (สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ) เป็นที่วัดที่ใช้เฉพาะการโรงพยาบาล สหธรรมะ และการศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ วัดสุวรรณารามซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน จึงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ แต่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้นตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

๒.๒ ที่แปลงที่ ๒ ซึ่งปัจจุบันให้ชาวบ้านเข้าอยู่อาศัยและทำการเกษตร เป็นที่วัดซึ่งนำไปหาผลประโยชน์ วัดสุวรรณารามซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน จึงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ จากราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ ท้ายพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้น ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครปฐม องค์กรบริหารส่วนตำบลศาลายา องค์กรบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ และเทศบาลตำบลคลองโโยง ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ
นายบุญธรรม เติศสุข (เงิน)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย-ปฏิบัติราชการฯฯ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๘๘

ผู้ประสานงาน ว่าที่ ร.ค.ประรรด สมณ ๐๘-๑๗๕๐-๖๐๖๕